

SAJTÓKÖZLEMÉNY

2017. január 18. szerda

Tatár Timea, sajtószóvivő +36 30 748 3847, e-mail: sajto@debrecenit.birosag.hu

Ítélet a haszonbérleti pályázatokhoz kapcsolódó közokirat-hamisítás bűntettében

Két vádlottat közokirat-hamisítás bűntettében, egy vádlottat pedig hamis magánokirat felhasználásának vétségében mondott ki bűnösnek a Debreceni Járásbíróság. A vádlottak 2013-ban valótlan adatokat használtak fel a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóságához (HNPI) benyújtott haszonbérleti pályázataikban. A bíróság – az ügyészség indítványára – az első- és a másodrendű vádlottat 2 – 2 év, a harmadrendű vádlottat 1 év időtartamra próbára bocsátotta.

Az ügy háttere, hogy a Nemzeti Földalapról szóló 2010-es törvény alapján a HNPI 2013 szeptemberében haszonbérleti pályázatot írt ki több földterületre. Az érvényes pályázat egyik feltétele az volt, hogy a pályázó bejelentett állandó lakhelye azon a településen legyen, amelynek közigazgatási területén a haszonbérletbe adható termőföld fekszik, vagy olyan településen, melynek közigazgatási határától az érintett termőföld közúton – vagy közforgalom elől el nem zárt – magánúton legfeljebb 20 kilométer távolságra van.

A bíróság elfogadta a vádirati tényállást. Eszerint T. Attila András azért, hogy megfeleljen a pályázati feltételeknek, 2013 októberében a berettyóújfalui okmányirodában egy furta lakcímet jelentett be, de sem életvitelszerűen, sem ideiglenesen nem tartózkodott az érintett házban. Az állandó lakcím így valótlan adatként lett bejegyezve, és ez került a lakcímkártyára is. Sz. Evelin szintén a haszonbérleti pályázat feltételei miatt jelentett be egy derecskei lakcímet a helyi okmányirodában, de ő sem lakott abban a házban – állapította meg a Debreceni Járásbíróság. A lakcímet igazoló hatósági igazolvány így a másodrendű vádlott esetében is valótlan adatot tartalmazott. A HNPI pályázatának dokumentumaihoz csatolva mindkét vádlott a valótlan adatokkal kiállított lakcímkártya másolatát nyújtotta be. Az ügy harmadrendű vádlottja, T. Zoltán a pályázati adatlapon úgy nyilatkozott, hogy korábban részt vett az „agrár-környezetgazdálkodási intézkedés horizontális célprogramjában”. Ez a valóságban nem valósult meg, a vádlott ugyanis a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH) adatai szerint nem teljesítette a célprogram feltételeit. T. Zoltán a pályázati dokumentációt benyújtotta a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóságán, és a pályázat elbírálása során a valótlan adat alapján plusz pontokat kapott.

A bíróságon T. Attila András elmondta, bűnösségét beismeri, de nem csalás szándékával jelentkezett be, ott akarta működtetni vállalkozását. A házat azóta megvette, és fel is újította. Az elmúlt időszakban azonban ellehetetlenítették, így visszamondta a nyertes pályázatot. A ház megvásárlását a bíróságon tanúként az ingatlan volt tulajdonosa is megerősítette. Sz. Evelin szintén beismerte bűnösségét. Vallomása szerint a pályázat miatt jelentkezett be a derecskei lakcímre, de nem tudta, hogy neki ott életvitelszerűen laknia kell. Kötött a tulajdonossal egy megállapodást, miszerint ha nyer, akkor megveszi az ingatlant. Mielőtt azonban az adásvételi előszerződés életbe lépett volna, az eladó meggondolta magát – ezt maga az ingatlan tulajdonos vallotta tanúként a tárgyaláson. T. Zoltán sem a rendőrségen, sem a bíróságon nem tett vallomást.

A vádlottak bűnösségét többek között a tulajdoni lapok, a helyszíni szemle jegyzőkönyvei, a rendőri jelentések, a lakcímnnyilvántartás, a pályázati dokumentáció, az MVH tájékoztatása, és a tanúvallomások is alátámasztották. A bíróság szerint a valótlan adatokat mindhárom vádlott egyértelműen azért használta fel, hogy megfeleljenek a pályázati kiírás feltételeinek. Az ítélet egyelőre csak a másodrendű vádlott esetében jogerős, az első- és a harmadrendű vádlott ugyanis 3 nap gondolkodási időt kért.